

[Indenrigsministeren.]

skal jeg sige, gode Vilje, der er hos visse Mennesker, denne Følelse af, at der maa gøres noget, der maa gøres noget andet end det, der sker i Øjeblikket, uden at man blot i mindste Maade tænker det igennem. Med Hensyn til dette, at der skal ske Opslag ude paa Husene for at indprente Befolkningen, hvad den skal gøre, kan det ærede Medlem være sikker paa, at det skal ikke gøres paa det nuværende Tidspunkt, og det vil man ingen Steder gøre. Det skal slaas op paa Husene paa det Tidspunkt, hvor disse Ting skal benyttes, selvfølgelig! Hvis man gik den anden Vej, vilde det falde til Jorden. Enhver Ting til sin Tid. Der skal ske en Gennemgang af alle disse Problemer over for Befolkningen, saaledes som det er sket — alle Mennesker, der har den mindste Interesse i at følge, hvad der paa dette Omraade foregaar, har haft Adgang dertil —, men de direkte Paalæg, Ordre o. s. v., de ligger parat, og de kommer den Dag, da der er Brug derfor.

Det ærede Medlem talte endvidere om Kvindernes Opgaver paa disse Omraader og sagde, at man for sent havde appelleret til Kvinderne. Jeg har allerede for et Par Aar tilbage — her i Rigsdagen — udtalt om dette Spørgsmaal, at Kvindernes Opgaver her laa paa bestemte Omraader, og jeg saa med stor Tilfredshed, hvis Kvinderne vilde tage dem op.

Det drejede sig netop om ganske bestemte enkelte Omraader, Sanitetsvæsen, Hospitalsvæsen og de Ting, der knytter sig til Evakueringen, visse Ting af husholdningsmæssig Karakter. Men jeg gjorde samtidig opmærksom paa, at Hovedparten af det Arbejde, der skal gøres med Hensyn til det civile Luftværn, er Opgaver, som maa løses af Mænd. Derfor har alle Rigsdagens Partier givet Tilslutning til, at der her i Danmark skabes et særligt Korps af Mænd, 25 000, som stilles til Raadighed paa dette Omraade, og som tages dels af Frinumrene og dels blandt de kasserede. Det har man ikke i andre Lande, i hvert Fald ikke i de Lande, der her kommer i Betragtning, jeg tænker f. Eks. paa Finland, hvor man ikke har haft Lejlighed til at gøre det paa samme Maade som herhjemme.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Kvindernes Beredskab paa dette Omraade, at jeg tror netop, det er det rigtige Ord, der bruges dér: Kvindernes Beredskab. Kvinderne skal stille sig til Raadighed til Anvendelse paa de Omraader, hvor Myndighederne mener, at der er Brug for dem, og hvor deres særlige

Evner kan komme til at gøre sig gældende, men man maa paa dette som paa alle andre Omraader begynde ved den rigtige Ende. Det skal selvfølgelig ikke være saaledes, at der eventuelt melder sig saa og saa mange Kvinder, der siger: Vi vil gerne være med til at udrette det ene eller det andet, og saa maa det være Myndighedernes Opgave at anvende alle disse Kvinder. Nej, man maa begynde ved den anden Ende: Der er visse Opgaver, der skal løses, og vi siger Kvinderne Tak, fordi de vil stille sig til Raadighed til Løsningen af disse Opgaver.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte i denne Forbindelse om det mægtige Arbejde, der er blevet gjort i Finland. Som paa en Række andre Omraader viste det ærede Medlems Udtalelser, at det ærede Medlem har haft meget lidt Lejlighed til at følge de Ting, der foregaar i Finland, hvor Finlands Kvinder yder en saa stor og beundringsværdig Indsats. Det er ikke paa Luftbeskyttelsens Omraade, det er paa andre Omraader, til Dels i Forbindelse med Hæren. Jeg kan f. Eks. nævne, at i Helsingfors er der til den civile Luftbeskyttelse kun knyttet mellem 400 og 500 Kvinder. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg sætter overmaade stor Pris paa hendes varme Interesse paa disse Omraader; men det ærede Medlem maa ikke henfalde til den almindelige Følelse, at der maa foregaa det mest mulige paa det ene eller andet Omraade, man maa sige noget om Tingene, uden at se Tingenes Sammenhæng.

Med Hensyn til Kvindernes Beredskab herhjemme vil jeg meget gerne henstille, at man nu ikke gaar ind i en lang Diskussion om Fortiden paa dette Omraade. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være til nogen som helst Nytte; jeg kan heller ikke tænke mig, at nogen kan have nogen Tilfredsstillelse af at gøre det. Der kan jo altid være Strid om det ene eller det andet med Hensyn til den Slags Ting, og det har der ogsaa været her, og Dønningerne af disse Stridigheder kan man selvfølgelig give sig af med; men en Ting, der er givet, er, at det ikke kan være til nogen Nytte for det, det drejer sig om paa dette Omraade, nemlig at skabe et Kvindeberedskab, som stilles til Raadighed for Myndighederne i det Omfang, som disse ønsker det.

Derfor vil jeg meget henstille, at man ikke her indlader sig paa en lang Diskussion om hele dette Forhold. Hele dette Spørgsmaal er bragt til en Afslutning, hvorom der, saa vidt jeg ved, vil blive givet Offentlig-